

O mișcare "la firul ierbii"

Marti, 26 iunie 2007

Gili Cârstea

Mâine încep cele zece zile de rugăciune globală pentru Ploaia Târzie, și socotesc că este potrivit să aruncăm o ultimă privire asupra peisajului adventist, spre a vedea cum a fost afectată biserica mondială de pregătirile pentru acest proiect.

Mai întâi vreau să spun câteva lucruri despre felul în care conducerea bisericii, la diferite niveluri, a prezentat evenimentul. Conferința Generală l-a neglijat complet, dând astfel de înțeles că, deși nu este împotriva, nu socotește Operațiunea Ploaie Globală suficient de importantă spre a-i permite să se bucure măcar de o simplă știre publicată de ANN (Adventist News Network), rețeaua de știri a bisericii. ANN oferă știri din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, și de o mare diversitate tematică. Suntem informați despre cum se face lucrare într-o zonă din Egipt, despre cum serbează ADRA Ziua Mondială a Refugiaților, și că la o școală a noastră din Filipine apa este contaminată. Despre OPG însă nicio vorbă.

Situl Conferinței Generale nu știe nimic despre acest eveniment. Nici măcar o singură mențiune, rătăcită pe undeva. Diviziunea Nord-America a publicat la rubrica Știri o singură frază despre acest eveniment, mai mult ca să ne asigure că OPG este un proiect „la firul ierbii,” adică organizat de laici. Am remarcat acest lucru repetat mereu în toate articolele publicate pe siturile unor Uniuni sau Conferințe. Administratorii noștri sunt foarte interesați nu cumva să înțeleagă cineva greșit, că OPG este organizată și susținută de biserică.

Uniunea Română urmează și ea acest model de evitare elegantă a implicării într-un proiect cu consecințe imprevizibile. Buletinul de știri al Uniunii, Info AZS, a recomandat călduros frățietății noastre această inițiativă, în care se recunoaște vocea Conducătorului, specificând totuși că planul este organizat de laici, adică o mișcare la firul ierbii.

Nu vreau să tulbur conștiința nimănui, dar OPG nu este chiar deloc o mișcare organizată de laici. Nu este nicidecum condusă de la „firul ierbii,” și nu poate fi influențată de membri de rând, oricât și-ar da ei cu părerea pe vreun forum. O spun din experiență.

Dacă doriți o comparație, mișcare la firul ierbii a fost lucrarea lui Hristos, începută și condusă de El și apoi de grupul ucenicilor, din care nu făcea parte un singur preot.

Organizatorii OPG spun clar și lămurit că ideea a venit într-un grup de discuție în cadrul Conferinței Central California, și că un grup de pastori s-au angajat să o pună în aplicare. Dar nu numai atât. Există o altă dovadă elocventă că administrația este total în spatele acestei operațiuni globale, dar dorește să stea mai în umbră, din anumite considerente.

Relativ recent, biserica a promulgat un cod de etică pentru siturile internet, care admite folosirea siglei oficiale a bisericii doar pentru siturile oficiale. Situl OPG afișează fără nicio sfială sigla oficială, deși alții au avut probleme serioase, mergând până la instanța de judecată. Și parcă nefiind suficientă sigla, organizatorii subliniază că situl se bucură de sprijinul Conferinței Central California, așa cum scrie clar, chiar sub siglă: „Supported by the Central California Conference.”

Mie mi se pare hilar să susții că un proiect de o asemenea anvergură este declanșat de laici, când știe toată lumea că organizatorii sunt un grup de pastori, pastori care se bucură de sprijinul Conferinței lor, de la care au primit chiar fonduri pentru acest proiect.

Pentru ce această șmecherie ieftină? De ce se tem administratorii noștri să recunoască public simpatia și sprijinul lor pentru un asemenea proiect monumental, care își propune să adune toate cele 16 milioane de voci adventiste într-o petiție comună către bunul Dumnezeu?

Această poziție ambiguă devine câștigătoare, orice s-ar întâmpla. Dacă vine Ploaia Târzie, administrația poate dovedi ușor că a fost de partea cea bună, că nu s-a opus promovării proiectului la scară globală, iar pastorii au avut nu numai libertatea, dar chiar și sprijinul Conferințelor pentru desfășurarea în bune condiții a rugăciunii colective în comunități.

Dacă Ploaia nu vine, asta e... Un proiect al laicilor la fel de ineficient ca și multitudinea de planuri și strategii oficiale de până acum. Mergem înainte.

Și, după cum se poate observa, cei mai mulți cred că Ploaia nu va veni pe 7.7.07. Nici chiar organizatorii OPG nu au o convingere fermă că se va produce ceva semnificativ. Una dintre personalitățile marcante ale OPG, Doug Batchelor, deja a programat o campanie de redeșteptare în septembrie, intitulată Here we Stand, și aleargă după fonduri pentru pregătirea ei [aici]. Și invitația de pe prima pagină a sitului nu se sfiește să vă invite să aduceți redeșteptare bisericii dumneavoastră prin participarea la Here we Stand, ca și cum OPG n-a fost despre redeșteptare.

La fel toate celelalte instituții ale bisericii, care își urmează proiectele pe termen lung, ca și cum nimic nu se poate întâmpla.

Aceasta este o situație cât se poate de absurdă. Ploaia Târzie, știe toată lumea, este ultimul eveniment major al planului de mântuire, și care produce marea furtună finală. După ea nu mai este timp și loc pentru tot felul de alte activități uzuale. Atunci, cum este posibil să stârnești speranțele bisericii la nivel global, punând pe oameni să strige cu voci unite după Ploaie Târzie, și în același timp să plănuiești tot felul de activități ca și când nimic nu s-ar

întâmpla? O asemenea lipsă de seriozitate ar trebui să dea de gândit oamenilor care s-au înscris cu mare sinceritate și speranță într-un astfel de proiect.

Un alt fenomen straniu se poate constata în proiectul OPG. Am urmărit listele persoanelor și comunităților înscrise pe lista OPG, și am descoperit acolo pe câțiva dintre frații care de mulți ani se împotrivesc soliei 1888, și care au combătut violent susținerea noastră că Ploaia Târzie a început în 1888, că a fost stopată prin opoziția declanșată acolo, și că nu o vom putea primi fără actul reparatoriu de asumare a responsabilității.

Acum, fără să-și modifice poziția la acest punct, ei s-au alăturat efortului de a aduce Ploaia Târzie prin rugăciuni concertate, contând pe faptul că Dumnezeu nu se poate să nu asculte un așa număr mare de oameni care se roagă cu sinceritate. Aceasta este o metodă de a ocoli răspunderea pentru stoparea ploii, de a ocoli acuzațiile Martorului Credincios, ascunzându-se printre oameni care n-au habar despre ce se întâmplă, n-au auzit și nu știu nimic despre blocarea ploii în 1888, și nici nu cred că există cauze serioase pentru întârzierea de peste un secol.

Noi, deoarece suntem păcătoși de rând, nu le putem spune decât atât: „Băieți, ceea ce faceți voi nu este deloc cool. Nu se cade să vă ascundeți în spatele poporului, așteptând binecuvântările Ploii Târzii. Este cazul să fiți bărbați și să ieșiți în fața oamenilor cu poziția voastră.”

Dacă s-ar afla printre noi un caracter mai aspru, precum Ioan Botezătorul, ar folosi poate un limbaj mai direct, precum: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” (Mat 3:7).

Eu sper și mă rog ca și acest exercițiu prin care este condusă biserica acum să convingă pe cât mai mulți că avem o problemă serioasă cu închinarea la Baal, și astfel spiritul lui Ilie să ne cheme cât mai repede pe vârful muntelui Carmel, unde să clarificăm odată pentru totdeauna dacă mai șchiopătăm mult de ambele picioare.